

1982 - 83

Dette var uden tvivl Størmosse Lilleskoles fantastiske år, det år, man vil huske: Var du med det år, eller var du ikke? Det år skabte vi de organisatoriske og pædagogiske rammer for overbygningen, og vi skabte også de fysiske rammer, under en forældreindsats større end nogensinde før i skolens historie og ikke overgået siden, endnu da.

Det første gik mest roligt og planmæssigt. D. 6/10 trådte Bente (Kiras mor), Torben (Inges far), Leif og Axel sammen som selvbestaltet overbygningsgruppe og definerede problemer, arbejdsområder og tidsplan for arbejdet. Det fortsatte støt frem til et pædagogisk seminar d. 15/1 83. Her blev de generelle drøftelser foretaget, og der blev nedsat arbejdsgrupper til at udarbejde rammeplaner for fagene samt til at tage sig af mere tværgående spørgsmål: Emne- og projektarbejde, lejrskoler og rejser, erhvervspraktik, studiebesøg og omverdenskontakt, samt endelig for at udarbejde de organisatoriske rammer vedrørende beslutningskompetence, hhv. de unges, lærernes og forældrenes roller, økonomien osv. Ved et nyt pædagogisk seminar d. 16/4 blev alle planerne gennemgået i detaljer, der blev foretaget rettelser og rammeplanerne blev vedtaget, bortset fra kreative fag, praktiske fag og idræt, der måtte viderebearbejdes. Vi skulle således være klar til skabelsen af en overbygning på Størmosse. Der var dog en enkelt hage ved det: Der var ikke forberedt noget om overgangen; dette var således op til de unge selv og deres lærere, for det var netop karakteristisk, at overbygningsforældrene havde tildelt sig selv en mere tilbagetrukket rolle. Ydermere havde det været en rød tråd i diskussionerne, at man på trods af rammeplaner o.l. ikke ville binde arbejdet for meget, man skulle have mål at styre efter, men iøvrigt udstrakt frihed for unge og lærere - generelt efter en-person-en-stemme princippet - til at finde ud af, hvordan man skulle nå dem. De unges ansvar og bestemmelsesret blev fremhævet på en ret så idealistisk måde. Nu måtte man så se, hvad det hele duede til.

Bygningsproblemet så ved første øjekast noget mere problematisk ud. Ganske vist var skolens nøgne eksistens jo reddet ved, at bygningerne blev skolens egne d. 1/2 1983, men det skaffede jo ikke i sig selv skolen ekstra plads; dvs. sådan set var der plads nok, men lokaler til undervisningsbrug er underkastet særlig strenge krav til indretning, brandsikring m.m, og indretning af den gamle bygnings førstesal, så den kunne godkendes af kommunen, ville koste mange penge og kræve meget arbejde. Og i 1983 havde vi allerede fået alle de penge fra ministeriet, der var til at vride ud af dem foreløbig: ingen penge derfra før allertidligst i 1984, og ingen "efterbevilling" til igangsatte arbejder. Først søge -

**FØLG MED I VORE REPORTAGER
FRA SÆRPREGEDE STEDER.**

Vores reporter er atter sendt ud i en af skolens afkroge.

Hun gik sin sædvanlige morgentur rundt i forskellige afkroge af skolen. Pludselig så hun en grå tyk røgsky mase sig ud igennem et lille vindue. Hun løb hen til vinduet men røgen var for tyk til at hun kunne se igennem vinduet. Hun skyndte sig ind for at ringe til brandvæsnet, men da så hun flere grønne fjæs sidde og suge ind på en lille lang hvid tingest og de pustede noget gråt noget ud af munden. De havde nogle forfærdelig hæslige tænder. Røgen bredte sig ud over det hele, og hen til den udsendte reporter, nu kunne hun ikke klare det mere, hun løb hen til en af dem og spurgte: skal jeg ringe efter en læge? den syge sagde bare :VARH! og vendte ryggen til hende. Nu kunne hun ikke holde ud at se på dem mere, hun løb ned til søen og drak flere liter vand. Hvilken afkrog af skolen tror I den udsendte reporter besøgte?

Ann Dorrit, Marie & Trine

før 1/10 - så ja eller nej, i januar, og så først igangsatte. Men vi havde brug for lokaler allerede i august 1983.

En lille triumf var det, at Viggo Larsens afskedshilsen til os bestod i en udbedring af en utæt skotrende og erstatning af en del fugtskadet træværk. Et nydeligt træk - og forresten en betingelse for handelen.

Så kom der pludselig jackpot, alle appelsinerne på en gang. Som en udløber af oliekrisen havde folketinget vedtaget en lov om isolering af offentlige bygninger, og der var en særlig paragraf til sådanne selvejende institutioner som os. Formen var en ekstraordinær forhøjelse af tilskudsrammerne på gruppe 2, vedligeholdelse af bygninger. Vi besluttede os til at være grove og bede om over 600.000 kr. Vi fik dem! Sagen var jo, at en isolering af førstesalen på den gamle bygning ville bringe os langt hen i retning af en godkendelse til undervisningsbrug - og det ville give ekstra lokalekapacitet til flere års udvidelser af elevbestanden.

Men: Arbejde, arbejde og arbejde. Otto samlede de første tapre til nedrivning af indmaden i overetagen i påsken, i dejligt vejr, der indbød til øldrikning og frokostspisning i skolegården, hvis ikke tonsvis af støv havde formørket den klare forårssol. Arbejdet blev fortsat weekend efter weekend, fredag efter fredag. Når børnene gik hjem, gik forældrene ind. D. 28-29/5 blev cementtaget pillet af, et job for atleter.